

## 6. neděle postní Palmarum 28.3.2010 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

**„A neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.“ (Mt 6,9-13)**

Na začátku velikonočního týdne stojíme v údivu před hloubkou Ježíšova utrpení a připomínáme si význam Jeho zástupné smrti. Žaseme nad tím, jak to Boží Syn Ježíš Kristus dokázal, že všechno vydržel. Divíme se, že Ho nezlomila ani opuštěnost od Boha, ani Petrovo zapření, ani Jidášova zrada a ani zbabělost učedníků. Lidsky to bylo hrdinství, z Božího pohledu to byla Synova poslušnost vedoucí ke spáse všech lidí. Pašije se neopakují. To, čím prošel Ježíš Kristus na začátku letopočtu, je jedinečné. To hrozné utrpení nevinného Božího Syna Ježíše a Jeho krutá smrt stačí jednou provždy na záchranu celého světa.

### 1. Životní situace člověka – život uprostřed pokušení

Bůh nás nevede stejnou cestou, jakou vedl svého Syna. Cesta křesťanské víry je sice cestou za Ježíšem a s Ježíšem, je to cesta, na které je podle Mistrových slov třeba *zapírat sebe a vít na sebe svůj kříž*. Ale přitom tím Ježíš neříká, že Bůh povede křesťany do stejné opuštěnosti, nesnesitelné bolesti a kruté smrti, jakou musel projít On. V Ježíšově modlitbě *Otče náš* najdeme důrazy, které nám pomáhají lépe porozumět křesťanskému životu.

Dnes myslím na poslední prosbu Modlitby Páně, ve které Ježíš připravuje učedníky na životní realitu: *„A neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého“*. Všichni to asi dobře víme, že náš křesťanský život není selankou, ale každodenním zápasem. Od rána do večera jsme vystaveni nejrůznějším tlakům, vlivům i pokušením. Pokušení to nejsou žádné výjimečné životní situace, do kterých se občas dostaneme. To je něco, co k našemu životu patří. A co je to tedy vlastně *pokušení*? Obecně je to *zkouška, vyzkoušení, prověrka*. Určitým příkladem nám zde mohou být zkoušky ve škole. Všechny ty malé, větší i klíčové zkoušky, které ke škole a vzdělávání patří, nejsou sice příjemné, ale za to jsou nutné. Díky zkouškám můžeme zjistit, jak na tom jsme, kde jsme dobří a kde musíme přidat. *(O takových zkušenostech věřících toho najdeme v Bibli dost: Abrahám, Izrael na poušti, Jób, modlitebníci v Žalmech, Ježíšova pokušení, učedníci v bouři, v Getsemane. Různé životní zkoušky mají jedno společné: Bůh má v nich vše pod kontrolou. My to sice hned nevidíme, ale zpětně poznáváme, že to tak bylo a je. Životní zkoušky jsou součástí Božího plánu a součástí Boží výchovy. I když nejsou příjemné, pomáhají nám k závislosti na Pánu, k pokoře, k duchovnímu růstu a zralosti. Uprostřed zkoušek se nemodlíme „neuvod' nás v pokušení“, ale prosíme o sílu, vytrvalost, trpělivost...)*

### 2. Pokušení víru ohrožuje

Slovy Modlitby Páně si připomínáme, že jsou v našem životě situace, kdy se setkáváme s mocí toho Zlého. Jsou místa, kde jsme slabí, jsou to okolnosti, na které nestačíme. Když Ježíš učí se modlit učedníky za Boží ochranu v pokušení, připomíná jim, že ďábel různým způsobem útočí na jejich víru. Hned v prvních kapitolách Bible najdeme klasický příběh pokušení: satan zpochybňuje pravdivost Božího slova a zaseje do lidského srdce pochybnosti o Božích dobrých úmyslech. *„Opravdu vám Bůh řekl?“*. Je to pravda, co Bůh řekl? Souhlasí to,

co Bůh řekl? Na tom ztroskotali první lidé a opakovaně se nechávají odvést od důvěry k Bohu další a další. Ovšem kromě těch lidských pádů a selhání, ke kterým pokušení vedla, najdeme v Bibli také svědectví o tom, že to může být jinak. Boží Syn Ježíš Kristus se dostane na opuštěném místě do situace, kdy Ho ďábel „pokouší“. Zkouší Jeho oddanost Bohu, chce Ho odvést z Boží cesty. Ježíš se brání pomocí Božího slova a nad pokušením zvítězí. Když se Ježíš v zahradě Getsemane v hodině pokušení modlí a čeká, že se s Ním budou modlit učedníci, zůstává nakonec sám a učedníci usínají. Přesto On sám nad pokušením *jiné cesty* zvítězí. Na konci svého života, ve chvíli největšího a nejtěžšího pokušení, křičí Ježíš na kříži: „*Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?*“ I když byl Ježíš na kříži opuštěn Bohem, On sám svého Otce neopustil. Zvítězil také nad tímto pokušením a stal se proto zachráncem a nadějí všech, které se ďábel snaží zviklat ve víře a odvést od Boha.

### **3. Které pokušení je nejtěžší?**

Z Bible víme, že Bůh leckdy zkouší naši víru a náš charakter, ale nikdy nás neláká ke hříchu a nepokouší ke zlému (Jk 1,13). Původcem pokušení je satan, který se snaží odvést křesťany od víry a od Boha. Před ním a jeho útoky potřebujeme Boží ochranu. Jedním ze základních pokušení je *pokoušení těla*. Může to být hlad, může to být chuť, může to být nějaká vášeň, touha, hněv, nenávisť, která v nás zraje, „hlodá“ a sílí. Taková touha, žízeň, vášeň je pak silnější než my a my zapomínáme na Boha, na Jeho rady, na Jeho slovo a jdeme jako slepí a hlouští svou cestou. To nás ovládne hřích a my si už poručit nedokážeme... Jiné pokušení je *pokoušení v utrpení*. Když těžce onemocníme, když se dostaneme do existenční nouze, je to nejednou tak, že se tuto situaci snaží zneužít satan a oddělit nás od Boha. Když se držíme Krista a snášíme pokorně těžké věci, může to naši víru nakonec posílit. Ovšem někdy to je tak, že se v bolesti a utrpení křesťan přestane modlit, zahořkne vůči Bohu a nakonec se víry vzdává. *Je to velké pokušení!* Boží slovo, modlitba a společenství věřících, ale především také osobní oddanost Pánu jsou pro nás tou nejlepší ochranou jak před pokušením těla, tak v utrpení. – Kromě toho existuje ještě *duchovní pokušení*. To největší a nejtěžší pokušení je pokušení *duchovní pýchy*. Když si začne být křesťan jist sám sebou, svou vírou, když si myslí, že už je dost dobrý a spravedlivý, když si myslí, že je lepší než jiní, to je zlá a nebezpečná situace. To je třeba, aby se co nejdříve vrátil ke Kristu a činil pokání... Tak to kdysi pověděl jeden světský rytíř vojákům Cromwellovy armády, kteří se denně modlili a udržovali přísnou disciplínu. „*My, my máme lidské hříchy, když smilníme a opijíme se; ale vy, vy máte hříchy ďábelské, hříchy pýchy a samospravedlnosti.*“ Kolikrát se my křesťané pohoršujeme nad tím, jak žijí nevěřící. Ale možná by bylo lepší, kdybychom se leckdy lekli své pýchy a duchovní převrácenosti! Šestá prosba Modlitby Páně nám připomíná, že ještě nejsme v nebi. Setkáváme se se silami Zlého a dostáváme do různých pokušení. V tom všem potřebujeme Boží ochranu a pomoc. Díváme se na Ježíše a vidíme, v čem spočívá tajemství Jeho života. Byl v neustálém spojení s Otcem, důvěřoval Mu a byl Mu oddán. Modlil se. Žil z moudrosti a moci Božího slova. Byl plný Ducha svatého. To je „nápověda“ pro nás. Zdroj síly a pomoci pro naše každodenní zápasy je v Bohu. Ve spojení s vítězem Kristem můžeme přemoci nejedno pokušení a poznat, jakou přináší život s Bohem hloubku a radost. (28.3.2010 – B. Kaleta)